

Naadegave, maa det besvares benægtende. Vi komme ikke bort deraf, i saa Henseende byder Lovforslaget ikke nogen Fordel. Saa kommer det næste Spørgsmaal, om man da kan vente nogen Fordel af de Satter, der ere opførte i dette Forslag? Det tror jeg heller ikke, man kan. Det forekommer mig, at disse Satter ere satte noget lavt. Til saadanne Enter, hvis Mænd have tjent i over 20 Aar i Statens Tjeneste, og som følge deraf være pensionsberettigede, kan der, efter den afdøde Egtesælles Tjenestetids Længde, hans gode Forhold og Enkens Trang, tilstaaes en Understøttelse til Børnene. Da man nu kan vide, at Trangen i Reglen vil være omtrent lige stor for de forskellige Ansøgere, naar der overhovedet er Trang til Stede — i alt Fald vil det være vanskeligt at afveje en saa lille Understøttelse som denne efter en forfælsk Trang — vil det formodentlig væsentlig blive Tjenestetiden, som bliver det afgørende, og det vil med andre Ord sige, at en Underofficer, der har tjent Staten i 20 Aar paa forholdsvis ringe Billaar, og som esterlader Enke, der faar en Pension, som jo er ganske overordentlig ringe, idet den kun er en Fjerdedel af den meget lave Pension, som Manden selv havde faaet, hvis han var gaaet af, kan saa til sit Barn 1 Kr. 50 Ore maanedlig eller for at tage et stort Tal 18 Kr. om Aaret. Det forekommer mig, at hvor der skal ydes noget fra Statens Side, fordi der virkelig er Trang til Stede, og fordi man erkender, at man skylder en Mand noget, naar han har staaet i Statens Tjeneste i mere end 20 Aar under temmelig haarde eller i alt Fald ikke glimrende Billaar, er et saadant Besøb kun en meget ringe Understøttelse, navnlig naar man sammenligner den med Forholdet i Djeblicket. Der har nu efterhaanden fastnet sig en Coutume, som man bøjer sig for, og det er den, at de Underofficersenker, som ansøge Rigsdagen om Understøttelse til deres Børn, saa — naar de kunne konstateres, at der er Trang til Stede, altsaa de Omstændigheder, som der tales om i Lovforslagets § 1, selv om deres Mænd ikke have tjent i 20 Aar, og selv om de altsaa komme ind under den Kategori: Enter, der kun kunne opnaa Understøttelse — under Krigsbestyrelsen 35 Kr. og under Marinebestyrelsen 36 Kr., undertiden 42 Kr. Det vil altsaa sige, at de Enter, som have mindst Krav paa Understøttelse til deres Børn, saa allerede i Djeblicket 35 Kr., der jo er 5 Kr. over det Maksimum, som overhovedet forskrives her i Loven. Der findes ganske vist et andet Tal i § 1, nemlig 48 Kr., det lyder

jo noget stort, men jeg tror ikke, at dette store Tal vil faa nogen som helst Betydning, for det skulde vel nærmest være til de Underofficersenker, hvis Mænd havde tjent i saadan noget som 40 Aar, og som altsaa havde naaet Maksimumsgrensen for Pension. Men naar Understøttelsen ikke skal gaa længere end til Børnenes fyldte 15de Aar, vil det vist blive et meget sjældent Tilfælde, at man vil komme til at understøtte Børn efter saadanne Mænd eller deres Enter med den forholdsvis høje Sum af 48 Kr. Jeg tror, at efter denne Lov vil Realen blive den, at Enter faa mindre, end de faa nu for Tiden. Jeg vil derfor, idet jeg antager, at dette Lovforslag vil komme i et Udvalg, anbefale dette Udvalg at tage billigt Hensyn til, at disse Enter ere temmelig daarligt stillede, og at Staten i Virkeligheden skylder Underofficerklassen et betydeligt Hensyn ikke alene paa Grund af den Værdi, deres Tjeneste har i og for sig, men tillige paa Grund af de store Fordringer, der stilles til dem ikke alene i Krigstid, men ogsaa i Fredstid, sammenholdt med den forholdsvis ringe Gage, som disse Mænd faa.

Finansministeren (Lütkechiu): Det er med Tilfredsstillelse, jeg har hørt anerkendt, navnlig af den ærede første Taler, det ærede Medlem fra Svendborg Amts 5te Valgkreds (M. Jensen), at det Lovforslag, der her foreligger, gaar ud paa at afhjælpe den Trang, der er til Stede, at faa et Hul i Lovgivningen udfyldt. Det er jo nemlig saa, at der for de Enter og Børn, som Forslaget tager Sigte paa, mangler udtrykkelig Lovbestemmelse i de Love, som ere paaberaabte under Lovforslagets Titel, og det er jo, som ogsaa udtalt i Motiverne og nu anerkendt her i Salen, for at afhjælpe denne Trang, at Lovforslaget er fremsat. Herefter ville altsaa de mangfoldige Underdragender, der have været indgivne om disse Understøttelser, ikke være nødvendige. Man kan, hvis Lovforslaget vedtages, støtte sig til Loven og fordrer de Understøttelser, der her er Tale om. Dette maa jo betegnes som et Fremskridt. Jeg kan nemlig aldeles ikke erkende, hvad idet andet ærede Medlem, der ogsaa har haft Ordet i Dag, nemlig det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Møkkentved), forsøgte at bevise, at det herefter ogsaa skal være en Naadefag, naar der gives disse Understøttelser. Thi det er jo netop saa, at der i det foreliggende Lovforslag, hvad ogsaa det ærede Medlem vil se af Titlen, er henvist til Lovene af 9de April 1851 og 20de November 1876, ligesom ogsaa Motiverne paavise,